

‘Avdetü'l-vahy’ (Kahire 1980), *Şalavâti ene* (Kahire 1982), *en-Neb*^c (Kahire 1982), *Nevâfîzû'z-żiyâ'* (Kahire 1982). *Şehriyâr ve Şehrezâd’ın* öyküsünü konu edinen ve 104 rubâilden oluşan *Şehrezâd* da yine bu yıllarda yayıldı (Kahire 1980). *es-Sekâfe* dergisi tarafından 1977-1981 yılları arasında “Dîmaşk, Ünsüdetü'l-hüb, Şavtü's-şâ'ir, Kâlemî hâde'at nefsi” başlıklı şiirleri de yayıldı. Bunların dışında Sayrafî'nın *Nağamât ve nesemât*, *Hamsetü'l-iṭri'n-nesîm*, *Varakât*, *Müteferrikât*, *Zeherâtün lâ-tezbül*, *Kaṭarâtū'n-nedâ* adında yazma halindeki divanları mevcuttur. Son yıllarını rahatsızlıklarla mücadele ederek geçen Hasan Kâmil es-Sayrafî 20 Mayıs 1984 tarihinde vefat etti.

Sayrafî şiirlerinde hüznü, acayı ve kederi ağırlıklı olarak işlemiştir, insannın psikolojik bîrikimlerini ön plana çıkarmıştır. Ayrıca tabiattan aldığı ilhamla derin anımlara dalmış, bunları beyitlerinde tasvir etmiştir. Şiire getirdiği yenilikler arasında bir den çok kâfiye kullanarak müsiki âhengini yakalaması, şiirlerini daha çok dörtlüklər halinde yazması ve didaktik şire uygın olan kısa vezinler kullanması sayılabilir. Öte yandan tek kâfiyeli ve uzun vezinli klasik tarzda şiirleri pek tercih etmemiştir. Birçok defa şiir dalında devlet takdir ödülüne aday gösterilmiş, ancak ödülü elde edememiş, bu durum onun karamsarlığını ve içe kapanıklığını daha da artırmıştır.

Sayrafî'ye şöhret kazandıran ve Mısır dışında da tanınmasını sağlayan diğer bir etken onun birçok eserin tenkitli neşri ni hazırlamasıdır. Bu meyanda en önemli çalışması, Abbâsî döneminin meşhur şâilerinden Buhtûrî'nin divanını beş cilt halinde ayrıntılı bir şekilde şerhettmesidir (Kahire 1963-1978). Ayrıca *Dîvânü'l-Hâris b. Hillize* (Kahire 1961), *Dîvânü 'Amr b. Kami'e* (Kahire 1385/1965), *Dîvânü (Şî'ri)'l-Mütelemmis ed-Duba'i* (Kahire 1390/1970), *Dîvânü'l-Lâkit b. Ya'mer el-İyâdi* (Kahire 1970) ve *Dîvânü(Şî'ri)'l-Müsek'kab el-'Abdi* (Kahire 1391/1971); İbn Hazm'ın *Tavku'l-ħamâme*'sini (Kahire 1950), Ebû Mansûr es-Seâlibî'nin *Leṭâ'ifü'l-mâ'arif*'ini (Kahire 1379/1960, İbrâhim el-Ebyârî ile birlikte), Şerif el-Murtazâ'nın *Tayfü'l-ħayâl*'ını (Kahire 1381/1962), Ebû'l-Alâ el-Mâarrî'nin 'Abeşü'l-Velîd'ini ('Abeşü'l-Velîd fi'l-kelâm 'alâ Şî'ri Ebî 'Ulbâde el-Velîd b. 'Ubayd el-Buh-tûrî) ve Zekerîyyâ el-Kazvînî'nin *Āṣârû'l-bilâd ve aḥbârû'l-ibâd*'ını (Beyrut, Daru Sâdir) neşretmiştir. Bu arada Hâfiẓ İbrâ-

him ve Ahmed Şevki'yi ele alan *Hâfiẓ ve Şevki* adıyla bir kitap yayımlamıştır (Kahire 1948).

BİBLİYOGRAFYA :

Brockelmann, *GAL Suppl.*, III, 165-168; Mustafa Ali Ömer, *el-İtticâhâtü'r-rumânsiyye fi şîri Ḥasan Kâmil es-Şayrafî*, Kahire 1985, tür.yer.; M. Abdülmünîm Hâfiç, *el-Edebü'l-'Arabiyyû'l-hâdiş*, Kahire 1985, II, 181-196; a.mlf., *Medârisu's-şîri'l-hâdiş*, Kahire 1991, s. 251-261; M. Fethî Abdüllâsim, *Şî'ru Ḥasan Kâmil es-Şayrafî*, Kahire 1992, tür.yer.; Rîzâ Saddûk, *Dîvânü's-şî'ri'l-'Arabi fi'l-ķarni'l-'îşrin*, Roma 1994, I, 663-665; *Mevsû'atü a'lâmi Misr fi'l-ķarni'l-'îşrin* (nşr. Mustafa Necîb), Kahire 1996, s. 180; Ahmed Alâvîne, *Zeylû'l-A'lâm*, Cidde 1998, s. 67-68; *el-Mecmû'atü'l-kâmile li-Mecelleti Abullâ*, Kahire 1998, I, 24, 64-70; II, 254, 401-406; Nizâr Abâza - M. Riyâz el-Mâlih, *İlmâmû'l-A'lâm*, Beirut 1999, s. 76; M. Hayr Ramazan Yûsuf, *Tetimmetü'l-A'lâm*, Beirut 2002, I, 136; Kâmil Selmân el-Cübûrî, *Mu'cemü'l-üdebâ*, Beirut 1424/2003, II, 170-171; M. Sa'd Feşevân, *Ḥasan Kâmil es-Şayrafî ve teyyârâtü'l-tecid fi şîrih*, Kahire 2004, tür.yer.; Sâlih es-Şâir, *Şî'ru Ḥasan Kâmil es-Şayrafî*, Kahire 2007, tür.yer.; Ahmed Kabbiş, *Târihu's-şî'ri'l-'Arabiyyû'l-hâdiş*, Beirut, ts. (Dârû'l-cil), s. 667; Muhammed Mendûr, *es-Şî'ru'l-Muṣri ba'de Şevki*, Kahire, ts. (Dâru nehdati Misr), s. 162-202; Reuven Snir, "al-Şayrafî, Ḥasan Kâmil", *Encyclopedia of Arabic Literature* (ed. J. S. Meisami - P. Starkey), London 1998, II, 696.

 ÖMER İSHAKOĞLU

SCHMIEDE, Hanspeter Achmed (1935-2010)

Alman asıllı müslüman çevirmen, araştırmacı ve yazar.

7 Aralık 1935 tarihinde Berlin'de doğdu. Babası emekli astsubay Peter Schmiede, annesi Kızılıhaç hemşiresi Erna Schmiede'dir, daha sonra Müslümanlığı seçen annesi Fâtima adını aldı. Schmiede ilk öğrenimini bitirdiği 1950 yılında iş hayatına atıldı. Hristiyanlık öğretmenlerini, özellikle teslis akîdesini sorgulayan ve reddeden, bunun yerine mutlak tek tanrıllılık anlayışını benimseyen anne ve babasını kendine örnek aldı, 1954'te Berlin'de Müslüman oldu. Aynı yıl elde ettiği bir Osmanlıca ders kitabından kendi kendine Türkçe öğrenmeye başladı. 1956'da ilk defa gittiği Türkiye'de dokuz ay kaldı. Türkçe'sini geliştirdikten sonra 1957'den itibaren Türkiye Cumhuriyeti Berlin Başkonsolosluğu'nda mütercim olarak çalışmaya başladı. 1966 yılına kadar Köln ve Münih başkonsolosluklarında, ardından Bonn Büyükelçiliği Ticaret Müşavirliği'nde görev yaptı. Bu arada Türkiye Türkçesi dışındaki Türk dilleri ve edebiyatlarına, özellikle de Âzerî dili ve edebiyatına merak duydular, otodidaklık usullerle ileride bu dilden tercümeler yapacak de-

recede Âzerî Türkçesi öğrendi. 1966'dan itibaren Âzerî şâiri Bahtiyar Vahapzâde ile mektuplaşmaya başladı. 1969'da Vahapzâde'nin davetlisi olarak Bakü'ye gitti, bu münasebetle Azerbaycan'ın ileri gelen şairleri ve edebiyatçıları ile tanışma fırsatı buldu. Schmiede bu yıllarda itibaren Türkiye'de Ahmet Kabaklı, Mehmet Şevket Eyi, Kemalettin Şenocak ve Kadircan Kaflı gibi edipilerin ve yazarların neşrettilikleri mecmua ve gazetelerde Azerbaycan edebiyatından örnekler yayımladı.

Achmed Schmiede aynı zamanda bazı meslekî ve fahri çalışmalar yürütmekeydi. 1969'dan itibaren AEG-Telefunken şirketinde baştercumanlık, 1970'li yıllarda itibaren Münih İslâm Merkezi ve Camii'nde idarecilik, aylık *al-Islam* dergisinde başmuharırlık, Alman adlı makamlarında yeminli tercumanlık yaptı. 1978'den emekli olduğu 1999 yılına kadar Berlin Temyiz Mahkemesi yanında Cumhuriyet Başsavcılığı'nda mütercimlik görevlerinde bulundu. Yine bu zaman içinde Türkiye Diyanet Vakfı ve Diyanet İşleri Türk İslâm Birliği adına birçok dinî ve edebî eser tercüme veya telif etti. *Türk Edebiyatı Dergisi*, *Türk Dünyası Tarih Dergisi* ve *al-Islam'a* makaleler, *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi* için beş madde kaleme aldı. 1987'de Berlin Tarihi Cemiyeti üyeliğine kabul edildi. 1988'de cemiyetin dergisi olan *Mitteilungen des Vereins für die Geschichte Berlins*'de yayımlanmak üzere, Osmanlı Devleti'nin Prusya'nın başşehri Berlin'e 1797'de tayin ettiği ilk dâimî büyûkelçi Giritli Aziz Ali Efendi'nin hayatı, sefâreti, 1798'deki vefatı, buraya defni ve Berlin'de oluşan Müslüman mezarlığı hakkında bir makale yazdı. Daha sonra da Giritli Aziz Ali Efendi ile meşgul oldu.

1990'lı yıllarda Schmiede'nin üzerinde ağırlıklı olarak çalıştığı eser *Kitâb-ı Dede Korkut*'tur. Dede Korkut destanlarının Almanca yeni bir tercumesini Almanya'da ve Türkiye'de yayımladı. 1996'da Bakü Devlet Üniversitesi tarafından bu çalışmaları dolayısıyla fahri doktorluğa lâyık görüldü. Ertesi yıl Azerbaycan Bilimler Akademisi Edebiyat Enstitüsü Metin Araştırmaları Şubesi bünyesinde yönetici-bilimsel araştırmayla yayın edildi ve kendisine *Kitâb-ı Dede Korkut*'un Dresden nûşasının yeniden değerlendirilmesi ve edisyon kritiği hazırlanması görevi verildi. Schmiede görevini 2000 yılında Türkiye Diyanet Vakfı tarafından basılan kitabıyla yerine getirdi. Bu halkanın son çalışmasını 2007'de Dresden nûşasından istinsah edilen Berlin nûşasının Almanca tercümesi oluştı-

Hanspeter
Achmed
Schmiede

rur. Dede Korkut yanında 2000'li yıllarda üzerinde çalıştığı eserlerin Almanca çeviriğini ardi ardına yayımladı. Bu serinin ilk örneği 2006'da yapılan Pîrî Reis'e ait *Kitâb-ı Bahriyye*'nin mukaddimesinin çevirisiidir. Ertesi yıl bu defa Murâdî'ye ait *Gazavât-ı Hayreddin Paşa*'yı tercüme etti. 2007'de Seydi Ali Reis'in *Mir'âtü'l-memâlik* adlı seyahatnamesinin Almanca çevirisi de çıktı. 2009 yılında iki cilt halinde *Kitâb-ı Bahriyye*'nin çevirisini yayımladı. 2000'li yıllarda Bad Neuenahr-Ahrweiler'de basılan bu kitapların tamamını kendi imkânlarıyla yayımladı. Schmiede, 10 Ekim 2010 tarihinde son yıllarını geçirdiği Köln yakınlarındaki Bad Neuenahr-Ahrweiler'de vefat etti ve Köln Westfriedhof'ta (Batı Mezarlığı) defnedildi.

Eserleri. **Telif ve Derleme.** 1. *Islam lernen - Islam leben! Ein Lern- und Lesebuch für alle Schuljahrgänge* (Ankara 1985). Ahmet Hamdi Akseki'nin *Yavrularımıza Din Dersleri* kitabından hareketle hazırlanmış Almanca din dersi kitabıdır. 2. *Das islamische Gebet* (Ankara 1986). Yine Akseki'nin aynı eserinden yazılmış Almanca namaz ibadetine giriş kitabıdır. 3. *Kleines Lehrbuch des Islam* (Ankara 1987). Bu da Akseki'nin diğer bir kitabından hareketle hazırlanmış Almanca din dersi kitabıdır. 4. *120 Jahre türkischer Friedhof zu Berlin* (Berlin 1987). Berlin'de şehitlik olarak bilinen müslüman mezarlığının 120 yıllık (1866-1986) tarihçesidir. 5. *Osmanlı ve Prusya Kaynaklarına Göre Giritli Ali Aziz Efendi'nin Berlin Sefareti* (İstanbul 1990). Osmanlı Devleti'nin 1797'de Berlin'e tayin ettiği ilk daimî büyükelçisi Giritli Ali Aziz Ali Efendi'nin elçiliğiyle ilgili yegâne çalışmadır. 6. *Zülmette Veten Duyğuları: Kızıl Rus ve Şahlık İran İstibdadı Yıllarında Azerbaycan Şiirinden Örnekler* (Ankara 1991). 7. *Ürekdedir Sözün Kökü* (Ankara 1993). Schmiede'nin Bahtiyar Vahapzâde'nin şiirlerinden derlediği bir antolojidir. 8. *Muhammed el-Emin: Mensch-Prophet-Staatsmann (Siyer-i*

Nebi) (Köln-Ankara 2000). M. Zekâi Konrapa'nın eserinden hareketle yapılan bir telif-tercümedir. 9. "D" *Kitâb-ı Dedem Korkut: Destanların Dresden Nûshası* (Ankara 2000). Adı geçen nûshanın bir değerlendirmesini, tenkitli metnini ve bir sözlüğünü ihtiva eder. 10. "Kitabi Dâdâm Qurqud" *Aşıqi* (Bakü 2002, Süleyman Aliyarlı, Roza Arazova ve Hamlet Isaxanlı ile birlikte). 2001 yılında Dede Korkut çalışmalarının bâni Alman şarkiyatçısı Heinrich Friedrich von Diez'in doğumunun 250. yıl dönümü münasebetiyle hazırlanan ortak bir çalışmadır. Schmiede ayrıca Kur'ân-ı Kerîm'in aslıyla Alman şarkiyatçısı Max Henning tarafından 1901'de yayımlanan *Der gnadenreiche Koran (Kur'ân-ı Kerîm)* adlı Almanca tercumesinin neşrine denetlemiştir (Ankara 1991).

Tercüme. 1. Mehmet Soymen, *Kleiner islamischer Katechismus* (Ankara 1960). Cep ilmhâli olarak hazırlanan kitabın çevirisiidir. 2. Bahtiyar Vahapzâde, *Ich bin ein Sohn Aserbaidschans: Gedichte* (Ankara 1975). Vahapzâde'den seçilmiş şîrlerin tercumesidir. 3. "Aus Karabag die Melodie...": *Streiflichter aus dem Schaffen des aserbaidschanischen Volksdichters Bahtiyar Vahabzade als Poet, Dramatiker, Erzähler, Publizist und Politiker* (İstanbul 1990). Yine Vahapzâde'nin eserlerinden derlenen bir nesir antolojisidir. 4. *Unser Hodscha Nasreddin* (Ankara 1990). 5. Ali Aziz Efendi aus Kreta *Intuitionen des Herzens: Tasavvuf-der innere Weg des Islam* (İstanbul 1990). Giritli Aziz Ali Efendi'nin tasavvufa dair Vâridât'ının iki yazmasından hareketle yapılan Almanca çevirisi olup, aynı zamanda Vâridât'ın ilk neşridir. Türkçe ilk yayımı ise 2011 yılında gerçekleşmiştir. 6. *Dede Korkut's Buch: Das Nationalepos der Oghusen (=Kitâb-ı Dede Korkut)* (Hückelhoven-Ankara 1995). Dede Korkut destanlarının yeni bir Almanca çevirisiidir. 7. Pîrî Reis, *Von Meeren und Entdeckern. Einleitung zu: Das Buch der Seefahrt (Kitâb-ı Bahriyye)* (Bad Neuenahr-Ahrweiler 2006). *Kitâb-ı Bahriyye*'nin mukaddimesinin Almanca tercumesidir. 8. *Altvater Korkut's Buch: Das oghusische Nationalepos* (Bad Neuenahr-Ahrweiler 2007). Dede Korkut destanlarının Prusya Kültürü Mirası Berlin Devlet Kütüphanesi Şark Yazmaları Koleksiyonu'nda muhafaza edilen yazma nûshasından (MS, Diez A Fol., nr. 61) yapılan Almanca çeviridir. 9. Seyyid Murâdî, *Freibeuter und Admiral: Die Kapernfahrten des Kapudan Pascha Chaired-*

din Barbarossa (Bad Neuenahr-Ahrweiler 2007). Murâdî'nin Ertuğrul Düzdağ tarafından *Gazavât-ı Hayreddin Paşa* adıyla neşredilen eserinin çevirisidir. 10. Seydi Ali Reis, *Der Spiegel der Länder* (Bad Neuenahr-Ahrweiler 2007). Seydi Ali Reis'in *Mir'âtü'l-memâlik*'ının Prusya Kültürü Mirası Berlin Devlet Kütüphanesi Şark Yazmaları Koleksiyonu'nda bulunan iki Osmanlıca yazma nûshasından (Diez A. 8.°181-Diez A. 8.°28) yapılan çeviridir. 11. Pîrî Reis, *Das Buch der Seefahrt (Kitâb-i Bahriye)* (I-II, Bad Neuenahr-Ahrweiler 2009). 1988'de Kültür ve Turizm Bakanlığı'ncı *Kitâb-ı Bahriyye*'nin dört cilt olarak neşredilen nûshasından Almanca'ya iki cilt halinde çevirisidir.

BİBLİYOGRAFYA :

İSAM Sipariş ve Takip Müdürlüğü Şahis Dosyası; "Neue Mitglieder im IV. Quartal 1987", *Mitteilungen des Vereins für die Geschichte Berlins*, LXXXIV/1 (Berlin 1988), s. 35; H. Achmed Schmiede, "Vor 190 Jahren ... Tod des türkischen Botschafters Ali Aziz Efendi", a.e., LXXXIV/4 (1988), s. 102-107.

ABDULLAH GÜLLÜOĞLU

SCHWEIGGER, Salomon

(ö. 1622)

Alman seyyahi ve elçilik vâizi.

30 Mart 1551 tarihinde Tübingen'in güneybatısında Haigerloch kasabasında doğdu. Bazı kaynaklarda Salomo adıyla geçer. Osmanlı topraklarına gitmiş ve seyahatnamesiyle ün salmıştır. Çeşitli Protestan Latin okullarına devam etti. 1572-1576'da Tübingen Üniversitesi'nde Protestant teologisi ve klasik filoloji tahsil etti. Daha tahsilini tamamlamadan uzak ülkeleri görmek arzusuyla aristokrat bir ailenin hizmetine girmek üzere Tübingen'den Viyana'ya gitti. Graz'da papazlık imtihanını verdikten sonra Viyana'ya döndü. 1577'de Kayser II. Rudolf'un elçisi olarak daha önce II. Maximilian'ın III. Murad ile yaptığı barışı yenilemek ve haracı getirmek için Osmanlı başşehrîne hareket eden Protestant imparatorluk baronlarından Joachim von Sinzendorf ve Gogitsch zu Feyregg'in özel hizmetine girip elçilik vâizi oldu. Elçilik heyetiyle birlikte Kornárom, Budin, Belgrad, Sofya, Filibe, Edirne üzerinden İstanbul'a ulaştı. 31 Aralık 1577'de Küçükçekmece'de önceki elçinin vâizi, İstanbul günlüğü ile tanınan Stephan Gerlach tarafından karşılanarak 1 Ocak 1578'de şehre girdi. Schweigger, Gerlach'ın Tübingen'de bulunan Protestant teologlar Andreä ve Heerbrand'ın Rum Patriği II. Yeremias ile